

Người xưa cảnh cũ

Par **Đỗ Phong Châu JJR 68**

*Dấu chân người thật mong manh
Cỏ thời gian đã mọc xanh kín vườn.
Nhìn lên vòm lá xanh rờn
Thêm nâng niu những gì còn trong tôi.
Nguyễn Linh Khiếu (Lá Cây Vườn Bách Thảo)*

*Hôm qua trở lại nhà xưa
Lòng tôi rạo rức trăm nghìn nhớ thương.
Cỏ lan mọc suốt bên lề
Cây xoan đã héo, hương xưa bay rồi.*

*Dầm sen nước đục lều bều
Giếng sâu nay đã bít đều miệng con.
Vườn hoang, nhà nát, cây thưa
Người xưa, cảnh cũ tủi sâu với tôi.*

*Ngày xưa cây cỏ mọc đầy
Em tôi chạy nhảy, đùa thì đánh đu.
Mẹ tôi chăm sóc từng hoa,
Chị tôi vun tưới vườn cà, gốc mai.*

*Cha tôi nhấp ngậm chè xanh
Gật gù nhìn cảnh an lành người vui.
Chợt lòng nhớ lại thuở xưa,
Niềm yêu dấu cũ bồi hồi con tim.*

*Dù cho vật đổi sao dời,
Một trang hạnh phúc vẫn còn trong tôi.
Ấy là di sản thiêng liêng,
Người xưa, cảnh cũ chỉ là phù du.*

Đỗ Phong Châu
<http://dophongchau.neufblog.com>